

Resums

RIEVA ROSH, M. D. — *Irradiació en el tractament de la Psoriasis*. The Am. Jour. of. Rad. and lectrology. Juliol del 1934.

L'autor estudia les condicions clíniques i les conseqüències (morals i econòmiques) pels pacients.

Wallon va tractar una dona de 71 anys aplicant-li ràdium a la regió esplènica, amb una millora notable, però temporal. En un altre cas tractat amb ràdium per carcinoma rectal, també notà una millora en l'erupció psoriàsica estesa per tot el cos de la mateixa pacient. Aquest autor va creure que el resultat era degut a l'acció de la proteïna absorvida lliberada de les regions irradiades. En 1921, Foerter i Foerster irradiava el timus per la psoriasis i Jamieson reportava 50 casos d'èxit tractats així en sis anys. No obstant, Scheneide senta unes conclusions basades en l'experiència i l'estudi, amb l'afegidura de Martenstein i Haucks, segons les quals no és correcte acceptar una relació entre el timus i la psoriasis. Per altra part, les observacions de Gawlowski, semblen corroborar la hipòtesi de Samberger i Brock, de què els raigs X no alteren la funció del timus. Dels seus estudis de la sang, després d'irradiar el timus, creu que els productes de la destrucció de la cèl·lula sanguínia no influencien sobre la diàtesi paraqueratòsica, però té una influència indirecta sobre la Psoriasis, deguda als canvis inflamatoris, els quals augmenten les defenses del cos. També va observar que l'augment de la funció tímica, augmenta lleugerament la formació de pigment. En la seva sèrie de casos tractats obté bons resultats en 65'8 per 100.

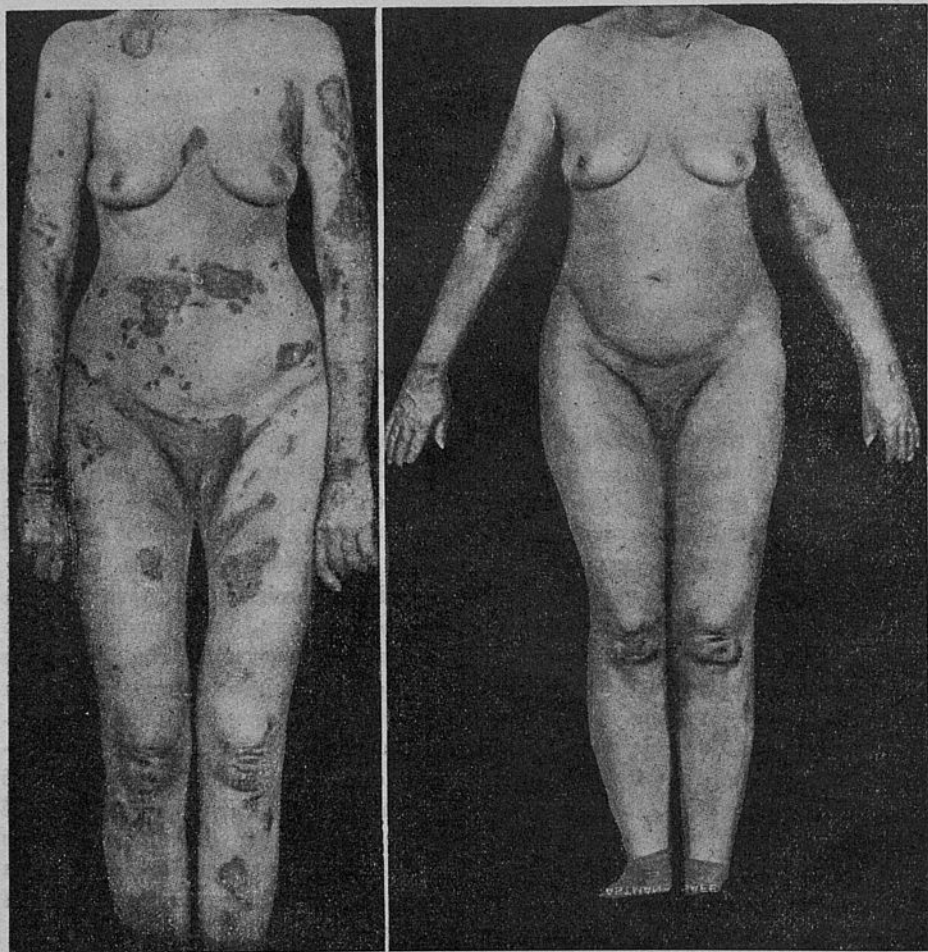
El mètode de l'autor, consisteix en aplicacions d'alt voltatge a la columna vertebral al nivell que corresponen els nervis de la regió afectada. La dossis administrada és aproximadament el 100 per 100 per camp.

Del 1924 a 1933 ha tractat 46 casos, 25 homes i 21 dones. D'aquests, 22 varen ésser tractats amb teràpia superficial i 24 des del 1928 amb teràpia profunda a la columna dorsal superior i inferior. En aquests últims casos, la malaltia databa d'un temps que variava de 6 a 20 anys.

Cap pacient va necessitar hospitalitzar-se i tots varen continuar la vida normal. No es va observar cap efecte degut a l'estació de l'any o clima. En la majoria dels casos, després del tractament, notaven un augment de la picor

que després disminuïa fins a desaparèixer. Cap a les tres setmanes del tractament el color i la infiltració de la pell disminuïa.

En la majoria dels casos es dóna una segona tanda de tractament. La

completa desaparició de les lesions no es presentà fins de tres a sis mesos de l'últim tractament. — DR. P. BOSCH-SOLÀ.

* * *

P. TRUCHOT (París). — *Un cas d'artritis de l'anca tractat per la radioteràpia.* (Le Bulletin Medicafe, 27 maig del 1933).

Malalt de 80 anys, al qual la radiografia de l'anca dreta demostraba una imatge característica d'una artritis de forma anquilosant.

Durant un any se li han fet tres sèries de 10 sessions, a raó de deu per setmana. Tres camps: un anterior, un lateral, i un posterior.

200r per sessió, filtre=7 mm. Al.

La malalta ha estat molt millorada, el màxim de millorament ha estat constatat tres setmanes o un mes, després de la sèrie d'irradiacions.

Una radiografia obtinguda dos mesos després de l'última sèrie d'irradiacions confirma la millora anatòmica. — C. T.

* * *

M. DUCOURTIOUX (París). — *El tractament per l'electro-coagulació de certes formes de tuberculosi cutània. (Lupus, tuberculosi verrugosa, úlceres tuberculosas.)* La Presse Médicale, núm. 84.

En aquestes notes de medicina pràctica dermatològica publicades sota la direcció d'A. Sesary, aquest autor declara que l'electro-coagulació és un mitjà de tractament ràpid i pràctic i sempre eficaç per les formes de tuberculosi cutània. Després, detalla la tècnica que ell emprà. Anestèsia local; electrodo indiferent, placa metàl·lica col·locada sota el malalt, l'electrode actiu pot ésser una agulla de cosir, un cap d'agulla o una petita bola.

L'autor dóna la preferència als aparells a esclatador d'ones esmorteïdes. El circuit es tanca amb ajut del pedal. Si es tracta de lupus de petita extensió, el guariment sobrevé amb una intervenció, pels lupus d'una extensió mitjana, es faran dues o tres sessions amb un espai de temps de dos o tres mesos.—C. T.

* * *

LANGERON I DESPLATS (Lille). — *Radioteràpia de regions suprarenals, gangrenes, prurits diabètics. Glycosurie. Glycemia.* (Butlletín de la Société de Radiologie Médical de France, núm. 189, p. 177).

L'acció provocada per la irradiació de la regió de les suprarenals és a l'ordre del dia. Per aquesta important qüestió els autors aporten cinc noves observacions de gangrenes extenses mostrant les possibilitats del mètode. Presenten dos casos de prurits diabètics tractats per la radioteràpia suprarenal i acaben per algunes consideracions sobre l'acció dels raigs de Roentgen en la glicosúria i la glicèmia.

En totes aquestes observacions, han vist la glicosúria baixar més o menys ràpidament paral·lelament a la millora o a la curació dels fenòmens vaso-constructius o pruriginosos, però ells pensen que no hi ha pas relació de causa en efecte entre aquests dos ordres de resultats. Els hi sembla verosímil que la baixa de la glicèmia i la baixa de la glicosúria són l'una i l'altra funció d'una acció dels raigs de Roentgen en el sistema neuro-vegetatiu. — J. O.

* * *

BIENFAIT (Liège). — *Un cas d'acromegàlia tractat per la radioteràpia profunda.* (Jornal Belge de Radiol., vol. XXI, fasc. II).

Acromegàlia caracteritzada per: augmentació de volum de les mans i dels peus, una hemianòpsia bitemporal, glicosúria i poliúria. Finalment, allargament de la sella turca i voluminosa senos frontal. 12.000 R. per cinc camps d'entrada porten una lleugera augmentació del camps visual, però sense resultats en la glicosúria que baixa ulteriorment i molt lleugerament per l'administració d'insulina. — J. O.

* * *

G. CONILGIO (Monza). — *Investigacions clínico-radiològiques sobre el tractament de la diatèrmia en les seqüeles de les fractures.* (Riv. di Radiol, de fisica medic., IV, núm. 5. p. 509).

Basant-se en diverses observacions molt demostratives l'autor insisteix sobre els resultats molt favorables que representa la utilització de la diatèrmia en les seqüeles de les fractures, sigui on sigui el lloc d'aquestes últimes, resultats molt superiors als quals permet d'obtenir qualsevulla altra terapèutica semblant.

L'autor, tenint en compte els fets adquirits, clínics i fisio-biològics, estudia l'acció dels corrents d'alta freqüència i demostra que aquestes aplicacions són oportunes, de molta eficàcia i han d'ésser utilitzades el més aviat possible.-C.T.

* * *

MAX LÜDIN (Bâle). — *Contribució de la roentgenteràpia en l'actinomicosi pulmonar.* (Strahlentherapie, Bd. XLII Hft 3 p. 466-470).

Observació detallada amb imatges radiològiques, d'un cas d'actinomicosi pulmonar curada per la roentgenteràpia. Irradiació en dues sèries, 4 sessions per sèrie, 4 camps pulmonars, 200r. per camp (dosi mesurada en l'aire). — J. O.

* * *

DUBOIS-TRÉPOIGNE. — *Voluminos queloide de la cara curat per curiteràpia.* (Journ. Belge de Radiologie, vol. XXII, fasc. 1, pàgs. 38-41.)

Es tracta d'un queloide de la cara, a conseqüència d'una cremada: operat

dues vegades sense èxit, el queloide s'ha estès considerablement, presentant l'aspecte de mig tomàtec aplicat sobre la barba.

Cinc aplicacions de ràdium amb un aparell emmotllat, i una dosi total d'1 i 1/2 M. D. per camp, han donat per resultat un millorament remarcable.—C. T.

* * *

BONER (París). — *L'emanoteràpia en les afeccions respiratòries*. (Archives d'Electricité médicale et de Physiothérapie du cancer).

Després d'una descripció de conjunt i històrica, Boner descriu el pulveritzador que li permet pulveritzar en 15 minuts 1 a 2 litres de solució radioactiva contenint de 500 a 1000 milicuris. Utilitza també el bany radioactiu general en banyera tancada per una tapadora, presentant una obertura que s'obre davant la boca del pacient. L'emanoteràpia és d'una innocuïtat absoluta, cosa que no es pot dir dels cossos radioactius.

Associat o no a certs agents químics (sofre, arsènic, etc.), dóna resultats remarcables en les malalties cròniques de l'arbre respiratori, rinofaringitis, traqueïtis, bronquitis crònica, enfisema. Boner fins al present, ha cuidat 53 casos i dóna el resum de 14 observacions.—C. T.

* * *

H. DAUSSET, DEJUST ET CHAGNON (París). — *L'èritema actínic, excellent medi terapèutic massa poc conegut*. (Le Monde Médicale, 1er. Juillet, 1933.)

Els autors estudien l'èritema actínic, les manifestacions consecutives a la irradiació, les indicacions, la tècnica i les contraindicacions. Ells treuen la següent conclusió:

De la nostra experiència sobre un total de molts milers de casos tractats en el servei de fisioteràpia de l'Hotel-Dieu, l'èritema actínic localitzat ens ha semblat un agent terapèutic eficaç pel tractament de nombroses malalties.

Les principals són: lumbago, ciàtiques, neuritis, neuràlgies, artritis, artralgies, certes dematosis, adenitis i peritonitis bacillars i també per la seva acció a distància: les àlgies pelvianes, la dismenorrea, certs síndromes digestius espasmòdics, el líquen pla, l'asma, etc., sense parlar de la fuisenteràpia, que és una branca ben especial de la fisioteràpia.

Es indispensable molt sovint de provocar eritemes molt forts, que són més eficaços com més vius són.

Si es segueixen les regles que hem indicat, aquest mètode és inofensiu i presenta molt rares contraindicacions; deu ésser conegut de tots els pràctics i utilitzat molt més amplament que no ho és fins al present. — C. T.

* * *

WALTER (París). — Mesura de dosis dèbils en la diatermia. (*Bulletin Officiel de la Soc. Française d'Electrothérapie et de Radiologie*, Avril, 1933).

Cada vegada és més necessari mesurar petites dosis, per exemple en oftalmologia, en el desprendiment de la retina, en estomatologia on una dosi molt feble permet l'esterilització ràpida, dels canals infectats, però on una dosi massa feble resta sense acció i una dosi massa forta dona accidents molestos. S'ha de poder apreciar les intensitats, variant entre 20 i 50 miliàmpers. Walter explica com ha pogut combinar diferents dispositius, situats molt aprop de l'electrodo (a fi d'evitar els errors, resultat de la llargada del fil) permetent de realitzar lectures suficients. — C. T.

* * *

STEPHAN JELLENEK (Viena). — *Els accidents deguts a l'electricitat*. (*Journal de radiologie*, vol. XXII, núm. 2 pp. 13 - 103). Els casos mortals d'electrocució són deguts molt sovint als corrents alternatius, no obstant un cas mortal ha estat observat a Viena amb un corrent continu de baixa tensió. (60 volts).

Per un mateix corrent, tres factors subjectius intervenen en la gravetat de l'accident: la resistència de la pell, la tolerància individual i l'atenció. Aquest últim factor té una funció protectora psicògena contra la penetració de l'electricitat. Per reduir el nombre d'accidents l'autor proposa:

1r.—L'ensenyament pràctic de les classes populars des de l'escola elemental, sobre la manera higiènica de manipular els aparells elèctrics.

2n.—Agregar un capítol especial, "seguretat del servei elèctric, prevenció contra els accidents i els incendis per l'electricitat" en el curs de física o de tecnologia en les escoles professionals o les escoles secundàries;

3r.—Institució d'una Càtedra d'electropatologia en les Universitats i en les escoles tècniques superiors.

4rt.—La redacció de regles, de normes per a combatre els perills de l'electricitat en tots els països. — C. T.

* * *

ANDERS PETERSON, (U. S. A.). — *Les fistules vesico-vaginals tractades per l'electro-coagulació*. (*Amer-Journ of Surg.*, vol. XVII, núm. 2).

L'autor reporta 2 casos de fistules vèsico-vaginals (després d'histerectòmia per voluminós fibroma) tractades i curades per l'electro-coagulació amb l'ajut d'un electrodo flexible introduït en la bufeta, un altre de rígid col·locat a la vagina. L'autor aconsella aquest tractament en les fistules de petit calibre, sovint difícils a tractar quirúrgicament. — C. T.

PLANXA DE CAUTXU APLOMAT

PER A CLINIQUES DE RAIGS X

Fabricada amb tota escrupolositat i presentada en forma de davantals, planxes i guants. Despatxem amb la màxima celeritat els encàrrecs dels seus facultatius.

Bufet de goma Ceylan per a l'aplicació dels Raig X, que faciliten les radiografies locals.

Cotons, glasses i benes marca «LA GERMANA»

Fàbriques reunides de Cautxú i Apòsits, S. A.

RONDA DE SANT PERE, 12 - BARCELONA

Els
AMPHO-
VACCINS
 de Ronchèse

Llisat bacterià

Bactèries tractades pel brom

Responen a totes les exigències d'una vacunació completa tant preventiva com curativa

Per a mostres i literatura: **PAGES & SARRIAS**, Portoferrissa, 16; Tel 25844-BARCELONA
 Argensola, 5 modern; Telèf. 41934 - MADRID

Llista dels Ampho-Vaccins
INJECTABLES

ANTIINFECCIOS
 ANTIESTAFILOCOCCIC
 INTESTINAL
 PULMONAR
 URINARI

A INJERIR

ANTIINFECCIOS
 ANTIESTAFILOCOCCIC
 ANTITIFOIDIC T- A. B.
 INTESTINAL
 PULMONAR
 URINARI

T O P I C S

ANTIPIOGEN
 (en 2 form S: ampolles de 21 10 cc)
 RINO-FARINGEO
 AMPHO-TAULETES
 (a base d'Ampho Vaccin Rino-Faríngeu)
 PYO-AMPHOGEL

Per a la pulverització
 de l'Ampho-Vaccin Rino-Faríngeu el

AMPHO - PULVERITZADOR RONCHÈSE

PHOSOFORME

ACID ETHER ETHILFOSFORIC

PRINCIPALS INDICACIONS

Desordres de la nutrició en general:

CONVALESCENCIES
 FADIGUES
 DISPEPSIES
 NEURASTENIES
 LITIASI
 FOSFATURIA
 DERMATOSI
 COLIBACILOSI
 TUBERCULOSI
 APRIMAMENTS
 AZOTEMIES
 ESCLEROSI
 ESTATS ALCALODICS
 REUMATISME CRONIC

BIBLIOGRAFIA

CAVALIE - Professor de la Facultat de Bordeaux.
 ESCAT - Professor de la Facultat de Toulouse.
 GERARD - Professor de la Facultat de Lille.
 LAIGNEL-LAVASTINE - Professor de la Facultat de Paris.
 REMOND - Professor de la Facultat de Toulouse.
 SPILLMAN - Professor i Degà de la Facultat de Nancy.
 PALAU - Thèse Doctoral. Toulouse 1929.

PHOSOFORME Gotes: De 25 a 100 gotes al migdia i 100 gotes per la tarda en un got gran d'aigua, de sidra o de vi ensucrat a prendre en tots els àpats

Literatura i mostres a petició dels senyors metges

Laboratoris Drouet & Plet
 Rueil - Malmaison (Banlieue - Ouest. PARIS)

PAGES & SARRIAS - Portaferrissa, 16-Tel. 25844 - BARCELONA